

ESCOLA: SALESIANS

NOM: JULI MORENO CALVO

TÍTOL: Sóc una motxilla menystinguda?

Perdó no m'he presentat. Sóc la motxilla de l'amo Arnau. Ara mateix sóc amb els meus amics, moble i guixetes, on estem parlant sobre el valor que ens donen.

- No és gens igualat - va dir el moble.

-Ja, mira el Mr. Estoig entra a classe com si res i l'únic que fa és guardar quatre coses - diuen les guixetes.

-Per què nosaltres no podem aprendre!! També tenim dret - contesta la motxilla.

-Mireu, jo porto pes a sobre i sense mi, què seria dels llibres de Mates i Socials - es queixa la motxilla.

De sobte, sona el timbre.

-Nois! Ve l'estampida escolar! I a tu, motxilla, et venen a treure l'esmorzar - diu el moble

Surten les classes a buscar l'esmorzar per baixar al pati. L'Arnau s'apropa corrents i obre la motxilla sense pietat i a sobre la tira a terra.

-Ai! Quin mal-va exclamar la motxilla.

Tothom trepitjant-la i donant-li cops de peu. Aleshores es trenca la cremallera.

-Au! Au! Au! Em fa molt de mal - crida la motxilla.

-No podem fer res, som immòbils t'hauràs d'esperar a que vingui l'Arnau - nerviosa diu la guixeta.

Passen les hores i...

-Només queda una estona perquè acabi l'escola. Vinga, va, aguanta - comenten el moble i les guixetes amb ànims.

-Gràcies, amics! No sé què faria sense vosaltres. Sembla que se m'ha passat una mica el dolor - diu la motxilla trista.

Passa l'estona mentre parlem sobre com desconsiderats havien estat els nens en aquell moment.

La motxilla s'acomiada dels seus amics, però el que no sap és que no es tornaran a veure. L'Arnau, de camí a casa, li explica una excusa a la seva mare de com s'ha trencat la motxilla perquè vol una de nova. La motxilla s'espanta moltíssim. I "efectiwonder", la llencen. L'Arnau i la mare surten al carrer a llençar-la a un contenidor taronja.

En un tancar i obrir d'ulls ja està bruta i amb altres objectes de roba. Aquesta comença a parlar per passar l'estona, però ningú li respon, i en aquell moment s'adona que tot el que hi ha està mort. Comença a plantejar-se el seu futur.

-Estaré morta e inservible? - diu la motxilla espantada.

-Seré una més de la colla d'objectes inútils? - es pregunta la motxilla

-Què he fet per merèixer això...- adormida diu la motxilla.

El que no sap és que li espera una magnífica sorpresa.

És de camí a l'Àfrica!!!

On potser té un millor futur. En un tres i no res ja ha arribat a l'Àfrica.

Un nen l'agafa bocabadat perquè ell mai ha tingut una motxilla tan xula.

El nen d'Àfrica amb molt d'esforç la renta i arregla la cremallera en aquell mateix dia. L'endemà la motxilla molt emocionada arriba a una escola i això significa que ja pot aprendre!!!

A sobre els nens la tracten com una reina perquè és sorprenent que algú tingui una motxilla.

-A més a més tinc un amo que em respecta i valora - exclama la motxilla.

-Visca!! Ja puc aprendre com volia. Faré nous amics, segur - diu la motxilla emocionada.

Ep! Que comença la classe de Mates.